

JORDI PLAY

13D, primera onada

+16 DNI

QUI POU VOTAR?

Poden votar totes aquelles persones, de qualsevol nacionalitat, majors de 16 anys empadronades a Sant Cugat del Vallès.

QUÈ CAL PEP VOTAR?

ÉS NECESSARI UN D'AQUESTS DOCUMENTS:

- ➔ Document d'identitat (DNI), carnet de conduir o passaport espanyols
- ➔ Document d'Identificació d'Estrangers (NIE), per als residents estrangers
- ➔ Document d'identitat del país d'origen, per a residents de la UE
- ➔ Passaport del país d'origen, per als estrangers empadronats sense permís de residència

NOTA: En cas que en el document d'identificació no consti Sant Cugat en el domicili, caldrà acreditar la residència habitual amb el Certificat d'Empadronament lliurat per l'Ajuntament de Sant Cugat.

QUIÉN PUEDE VOTAR?

Poden votar todas aquellas personas, de cualquier nacionalidad, mayores de 16 años empadronadas en Sant Cugat del Vallès.

REQUISITOS PARA VOTAR

ES NECESARIO UNO DE ESTOS DOCUMENTOS:

- ➔ Documento de identidad (DNI), carnet de conducir o pasaporte españoles
- ➔ Documento de Identificación de Extranjeros (NIE), para los residentes extranjeros
- ➔ Documento de identidad del país de origen, para residentes en la UE
- ➔ Pasaporte del país de origen, para los extranjeros empadronados sin permiso de residencia

NOTA: En caso de que en el documento de identificación no conste Sant Cugat en el domicilio, será necesario acreditar la residencia habitual con el Certificado de Empadronamiento del Ayuntamiento de Sant Cugat.

TO VOTE?

Every citizen aged 16 or older residing in Sant Cugat del Vallès, regardless of their nationality.

REQUIREMENTS FOR VOTING

ANY OF THE FOLLOWING:

- ➔ Spanish identity card (DNI), driving license or passport for Spanish citizens
- ➔ Foreigners Identification Card (NIE) for foreign residents
- ➔ Identity document from another country for EU citizens
- ➔ Passport for foreigners without resident status

NOTE: If the ID document's address does not state Sant Cugat, it will be required to bring a "Certificat d'Empadronament" provided by the city council of Sant Cugat.

COL·LEGI ELECTORAL
CONSULTA POPULAR PER LA INDEPENDÈNCIA
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Amb un sí aclaparador, les consultes per a la independència a 167 municipis catalans han posat el dret d'autodeterminació en el punt de mira d'uns partits catalans que en menys d'un any han de concórrer a les eleccions. El debat sobre la independència, però, ja s'ha internacionalitzat. La premsa mundial ha atorgat un protagonisme inesperat al 13D i molts observadors internacionals han vingut a prendre'n nota. EL TEMPS analitza aquesta jornada, que de segur que sacsejarà les agendes polítiques, sobretot perquè el 28 de febrer i el 25 d'abril del 2010 hi haurà noves consultes.

Sí, la independència mobilitza

LOREN PIÑAY

Els voluntaris van ser un factor clau per a garantir el funcionament normal de la jornada.

Amb un 30% de participació en el còmput global dels 167 municipis que van fer consultes sobre la independència, el sí fou aclaparador: un 94,71% dels sufragis. CiU, ERC i Reagrupament veuen en les consultes una expressió del cansament dels catalans respecte a Espanya, mentre que l'executiu espanyol menysprea la societat civil i parla de "propaganda política".

El 13D presentava dues incògnites que podien abocar al fracàs aquest primer laboratori democràtic impulsat per la societat: la participació i el

sentit del vot. Amb un 30% de participació d'un cens de 700.000 persones i un 94,71% de paperetes a favor de la independència, la jornada va tancar la para-

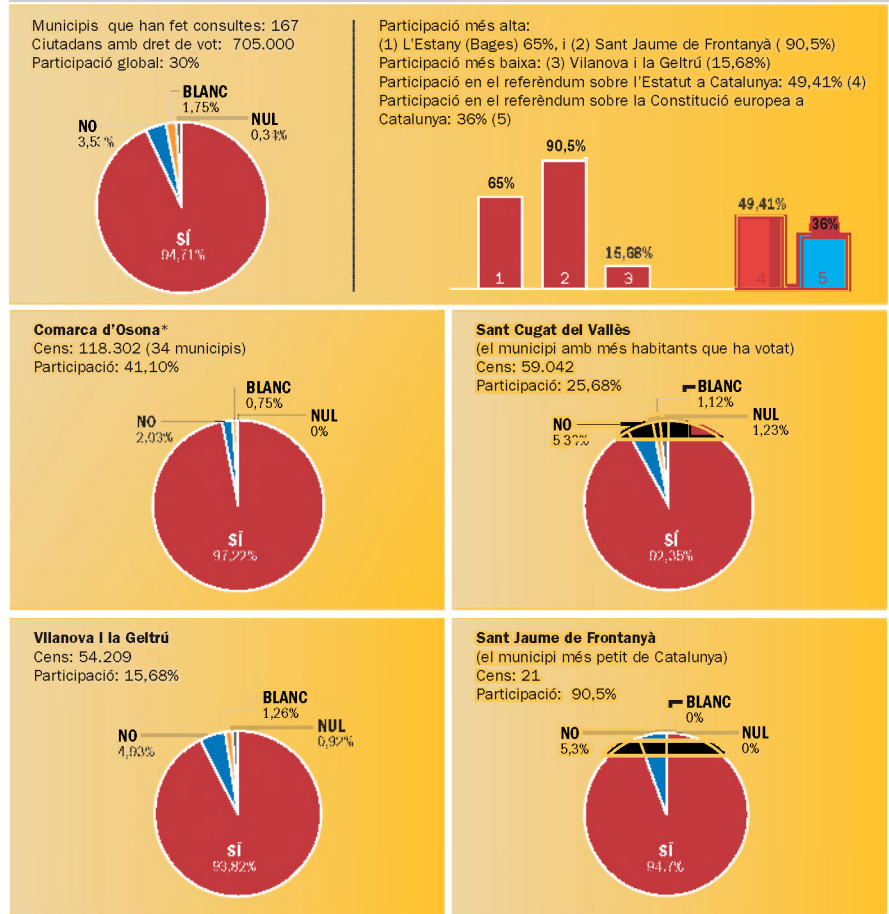
deta, només fins el febrer del 2010, amb un bon regust per als organitzadors. Si bé és cert que les expectatives de participació en conjunt se situaven per sobre del 40% –el referèndum per a la Constitució europea ser del 36%, i per a l'Estatut, del 49,41%–, aquest percentatge inferior es dona per bo tenint en compte que es tracta d'una votació no vinculant i que en alguns dels 167 municipis convocants hi ha hagut indiferència o fins i tot hostilitat per part dels consistoris. L'experiment d'Osona Decideix, que va fer una campanya de crida a la participació i deixant per als partits la presa de posició per al sí o el no, va ser clau per a augmentar la participació: als 34 municipis osonencs es va arribar a una participació mitjana del 41,10%.

Cap al referèndum nacional. Minuts després de saber-se els resultats oficials del total de municipis, el portaveu de la Coordinadora Nacional de la Consulta, l'Alcalde d'Arenys de Munt, Carles Móra, amb l'emotivitat que el caracteritza, va anunciar que es reclamarà al Parlament de Catalunya que faci un gest per al país convocant una consulta el dia 25 d'abril. "El poble de Catalunya ha decidit que vol constituir-se en un estat independent, i que ho vol fer avui. El poble de Catalunya ha assumit la seva responsabilitat i ha votat de forma clara a favor de la independència. Ara els representants polítics també han d'assumir la seva responsabilitat i complir el mandat del poble", va argumentar Móra, que va anunciar la presentació d'una ILP al Parlament perquè convoqui un referèndum nacional el dia 25 d'abril. Val a dir que aquest intent ja el va fer la plataforma Deumil.cat, i la mesa del Parlament va refusar la proposta sense ni tan sols discutir-la, al·legant que era inconstitucional.

Toc d'alerta a Espanya. CiU i ERC van observar el *boom* des de fora, i quan les consultes ja prenien cos en aquests 167 municipis, van veure clar que havien d'enfilar-se al tren i van fer campanya oberta pel sí. Per als republicans, la consulta per la independència organitzada per la societat civil demostra que la sentència que el Tribunal Constitucional ha d'emetre sobre l'Estatut "ja és intranscendent" per a Catalunya, perquè –segons que va expressar el president d'ERC, Joan Puigcercós–, "l'Estatut fa inviable allò que molts catalans desitgem". ERC es va comprometre a treballar perquè les consultes del 13D siguin només el primer pas en la celebració d'un referèndum vinculat d'abast nacional. El líder d'ERC es va mostrar convençut de l'èxit que podria tenir una consulta d'aquestes característiques: "L'independentisme potser no és majoritari, però sí que és molt present i és absoluta transversal", va reblar.

Des de CDC, el 13D s'interpreta com un avís a l'Espanya que "no escolta" Catalunya. El seu secretari general adjunt, Felip Puig, va advocar perquè que l'endemà de les consultes, "des de l'ac-

Consultes per la independència 13-D

ció política, siguem capaços d'interpretar aquesta inquietud i donar-hi una traducció, interpretació i canalització que permeti d'anar avançant cap a un país amb personalitat pròpia". Puig va expressar el desig que la consulta "algun dia es pugui dur a terme, no pas a 167 municipis, sinó arreu i potser amb caràcter vinculat, si opta per ser un país normal a Europa i al món". Sigui com sigui, CDC va deixar clar que "ara no és el moment de convocar una consulta vinculat". Unió Democràtica, en canvi, va afirmar que respecta les consultes, però considera que la participació del 30% demostra que la independència no és una qüestió transcendent per a la societat catalana.

El líder de Reagrupament, Joan Carretero, es va mostrar satisfet per la mobilització ciutadana al voltant de les consultes, i va insistir en la necessitat de "dinamitzar el mapa polític que va sortir de la transició" perquè, a parer seu, "l'Estatut s'ha mort, i per tant, l'única

sortida que ens queda és l'estat propi". Carretero va pronosticar que "abans d'un any aquesta consulta serà possible a la majoria de municipis de Catalunya, com a pas previ a una possible declaració d'independència, que arribarà quan hi hagi una majoria de diputats independentistes al Parlament".

Indiferència d'ICV, el PSC i el govern català. El president de la Generalitat, José Montilla, no es va referir a les consultes de forma directa, però durant la inauguració de la línia 9 del metro hi va fer una referència indirecta que deixava clar que el debat sobre la independència no és una prioritat per al govern de Catalunya. Per part del PSC, l'estratègia va ser no donar importància a les consultes amb declaracions dels líders del partit. Per això la diputada Lidia Santos es va limitar a admetre que "amb aquestes mobilitzacions, si són multitudinàries, igual que una manifestació, evidentment se n'han de treure conclusions. No seria

responsable ni coherent no fer-ho”.

L'altre soci de govern, ICV, es va mostrar fred respecte a la transcendència de les consultes. De fet, els eco-socialistes no van fer campanya ni per al sí ni per al no, i es van limitar a considerar legítima la participació ciutadana. La portaveu d'ICV, Laia Ortiz, va voler restar importància a l'acte democràtic del 13D: “Si bé cal reconèixer que és una participació acceptable, un gruix de la població no ha anat a votar perquè no s'ha sentit interpel·lada per aquesta consulta.”

D'una altra banda, la presidenta del PP de Catalunya, Alicia Sánchez Camacho, va alertar de la “deriva independentista” en què a parer seu ha entrat CiU, i va denunciar el “suport tàcit” del president de la Generalitat a les consultes sobiranistes: “El PSC mostra la seva veritable cara, i CiU, la seva actitud cada vegada més radical”.

Com ja va fer amb la consulta d'Arenys de Munt, l'executiu espanyol es va afanyar a mirar de ridiculitzar els referèndums, i sobretot, a vincular-los als interessos d'alguns partits catalans, justament el contrari del missatge que han donat els organitzadors de la consulta. El vicepresident tercer del govern espanyol, Manuel Chaves, no va dubtar a qualificar les consultes “d'actes de propaganda política”, i va remarcar que “no tenen un caràcter vinculant i cap rellevància”. Més nerviosos es van posar el PP espanyol i grups d'ultradreta, que van coincidir a alertar que els referèndums han creat una fractura social irreparable.

El compte enrere de més consultes. Rere els 167 municipis que van donar vot a més de 700.000 persones diumenge queden una setantena de localitats, entre les quals la majoria de grans ciutats i capitals de comarques catalanes que s'han pres el 13D com la prova pilot dels referèndums que convocaran durant el 2010. És el cas de Barcelona, Girona, Sabadell, Lleida, Manresa, Igualada i Figueres, entre més, que miraran de convocar els seus ciutadans a les urnes el 25 d'abril o més tard si no hi ha prou massa de voluntaris per a garantir una correcta organització i per a mobilitzar la població perquè hi participi. La consulta del 13D s'ha vertebrat en només dos mesos i mig, però cal tenir en compte que la ciutat més gran, Sant Cugat del

Vallès, té 80.000 habitants, ben lluny del cens de Barcelona o Girona. De fet, per a la capital catalana es calcula que caldríen uns 10.000 voluntaris per a garantir el funcionament dels col·legis electorals a tots els districtes.

Algunes altres poblacions més petites arribaran a temps de celebrar el referèndum el 28 de febrer. Alella, Teià, Sant Joan les Fonts, la Vall d'en Bas, Cardona, el Vendrell, Palamós, Vidreres, Molins de Rei i Vilassar de Mar ja tenen engegada una xarxa de voluntaris, i seran la segona onada de les consultes sobiranistes del país. En la preparació de la jornada de votacions i la feina de crida a la participació, alguns municipis toparan amb la dificultat afegida del rebuig dels ajuntaments, fet que els impedirà de comptar amb locals públics com a col·legis electorals. Amb tot, la desvinculació política pot fer créixer la sensació entre els veïns que es tracta d'una iniciativa sorgida de la societat civil, neta d'interessos partidistes.

I què hi passa a Seròs, el primer municipi que va donar suport a la consulta d'Arenys? Doncs que encara no s'ha organitzat perquè no vol dur a terme una consulta sota la mirada de tot el país i també de l'estranger com ha passat el 13D. L'alcalde d'aquest municipi del Segrià, Gabriel Pena, assegura que no se es durà a terme ni el 28 de febrer ni el 25 d'abril: “Que ningú no es pensi que els menyspreem, però no volem dur a terme una consulta amb el terrabastall que implica fins ara. Ho volem fer tranquil·lament, sense fer soroll.” I això fins al punt que els veïns no sabran la data de la consulta fins una setmana abans, per evitar que ni els partits polítics ni els moviments com la Falange es puguin organitzar per treure'n cap rèdit.

Sigui com sigui, les consultes del 13D han estat un primer toc d'avís de la societat catalana tant als polítics catalans com als espanyols, per a fer-los saber que la relació Catalunya-Espanya ha de ser una qüestió central en el debat polític. Els dos partits d'obediència catalana que avui tenen majoria al Parlament, CiU i ERC, diuen haver-ne pres nota. Menys d'un any abans de les eleccions catalanes, ningú no podrà ser equidistant respecte a aquesta qüestió.

Gemma Aguilera

Sant Cugat del Vallès és la ciutat més gran on es va dur a terme la consulta. Aconseguir el 25% de participació va ser una feina d'informàtics, cantaires i gent de tots els oficis i professions, lloada pels observadors internacionals.